

Posadte se a vyslechněte příběh, který vám může být nejen zábavou, ale i poučením na vaší cestě. Za úsvitu časů, v době, kdy svět plodil hrdiny tak, jako vy nyní plodíte děti, žili dva mocní rekové a válečníci. Oba nikdy neporaženi, oba mistři svého umění. Ahnroth Ohnivý meč, který své přívlastky získal díky tomu, že svou planoucí čepelí dokázal porážet nepřátele po desítkách a Kayden Kladivo, pevný jako skála ve svých názorech, rozhodnutích i postoji v boji. Stalo se, co se za doby hrdinů prostě časem stát muselo. Tito dva mocní rekové se rozhodli zkřížit své zbraně, aby jednou provždy rozetnuli při o tom, čí názor a schopnosti jsou lepšími.

Viděl jsem mnoho bojů, ba sám se mnoha z nich účastnil, ale tento zážitek se vryl do mé staré paměti. Když rekové stanuli tváří v tvář, zbraně mířící jeden na druhého, byl to Ahnroth, který neváhal a zaútočil jako blesk z nebe v naději, že souboj ukončí prvními úderem své čepelí. Doufal však marně, neboť Kayden, zvyklý na podobně divoké výpady, jen rozvážně stál a odrazil svým štítem či kladivem každý výpad, kterým se ho soupeř pokusil zasáhnout. Zní to jako nudný souboj dvou namyšlených mužů, že? Ne, nebylo tomu tak. Síla těchto dvou válečníků byla tak obrovská, že s každým úderem, který kolem sebe rozdali, se chvěla a pukala sama země, na které bojovali. Každý úder Ahnrotha vyryl kolem reku hlubokou brázdou. Každá rána Kaydenovým kladivem otřásla zemí, jež se tu propadla, tu naopak vyrostla do výše. Vypadalo to, že souboj nikdy neskonečí, že si válečníci jsou rovni.

Ahnrothův vztek narůstal a jeho úderů kolem sebe působily víc a víc zkázy. Natolik, že i přihlížející jejich souboji mohli být zraněni a zabiti. Všechnu svou naději vložil do jednoho mocného výpadu. Meč se pozvedl do výše a Ahnroth vyslal smrtící vlnu žáru směrem ke svému nepříteli. Zkušený pozorovatel by však poznal, že zaslepen svým vztekem na neustupujícího a neudolatelného soupeře mine a úder si proklestí cestu až k divákům. Kayden však zareagoval až s přehnanou rychlostí, která u něj nebyla známá. Nezůstal stát jako skála, ale naopak se postavil do úderu, aby ochránil své společníky před ničivým žářem. Povedlo se, a Kayden byl poprvé v souboji skutečně zraněn, ošklivě.

Když se pozvedl z kleku, do kterého byl zatlačen divokostí soupeřova úderu, z jeho očí zmizel klid a rozvážnost. Nyní v nich byl jen hněv spravedlivého na Ahnrotha, který téměř zranil, ba i mohl zabít nezúčastněné pozorovatele. Puklý štít dopadl s řinčením na zem a Kayden roztočil obouruč své kladivo nad hlavou. Jedenkrát udeřil do země, mocně jako nikdy předtím. Zem se zachvěla, popraskala a mezi ním a Ahnrothem vyrostly hory tak rozeklané a divoké, že oddělily dva válčíci muže od sebe a ukončily tak souboj bez vítěze, bez poraženého. A tak skončil spor těchto dvou reků o válečné prvenství. Od té doby se Ahnroth a Kayden již nikdy nesetkali tváří v tvář.

Tím končí i můj dnešní příběh, mí posluchači. Ať je pro vás v něm i trocha poučení a přemýšlíte, než něco skutečně učiníte.